

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*
Engelbrektsgratan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2
Tel: 08 411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: <http://www.empatum.se>

KULTURCHOCKADE INDIER I SVERIGE - 2

I förra Nyhetsbrevet skrev vi om behovet av att ge besökande indier information om Sverige innan de kommer hit. Redaktören träffade nyligen en svensk företagare vars företag skulle ta emot att antal indiska experter. Då redaktören nämnde det som vi skrev i förra numret såg svensken påtagligt besvärad ut - han hade uppenbarligen inte tänkt på detta.

Men det finns hjälp att få. Dels kan indierna få information omedelbart efter ankomsten i Sverige, dels finns det en person som kulturintroducerar indier till just Sverige, Ingegerd Lindberg Minocher, som bor i Bangalore.

Ingegerd kom första gången till Indien år 1986, och vinkades av med kommentarer av typen "Du kommer att bli sjuk". Naturligtvis blev hon förvånad över att det inte fanns så många kossor på gatorna som alla svenskar hade sagt. Med sig i bagaget hade hon en examen i Barn- och Ungdomskunskap samt teologi. Hon jobbade som volontär på en lekskola i Bangalore. Dessutom bakade hon svenskt bröd, som hon sålde bl.a. till Ericsson och Volvo. Det var så hon fick kontakt med dessa företag! Brödförsäljningen resulterade i att hon även fick uppdrag som svensklärare på Volvo. Svensklektionerna utökades med kurser i hur svenskar tänker. Hon fick även översättningsuppdrag från engelska till svenska för IT-industrin i Bangalore. Dessutom har hon översatt Ivan Östholms bok "Indien kallar" till engelska.

Hon introducerar indier till hur samhället fungerar i Sverige. Det kan gälla allt från bordsskick, punktlighet, städning, klädsel, till hur man samarbetar i grupp i svenska företag, och att man får ifrågasätta/fråga i Sverige. Indier har bra utbildning, men kan i svenska ögon ibland sakna takt. De tränger sig före i köer och säger inte tack lika ofta som vi. Hon rekommenderar ibland även kurser i engelska.

Engelska? Men det kan väl indierna? Jo, säger Ingegerd, men standarden har sjunkit. Det beror på att man rekryterar bredare nu än förr. Förr var det mest överklassens och övre medelklassens barn som blev IT-expert, men numera "räcker" dessa inte till längre. Alltså rekryterar man folk ur lägre socialgrupper, och deras engelska är inte alltid lika bra. Dessutom har standarden på undervisningen i engelska sjunkit, åtminstone i de offentliga skolorna. Detta problem är mer påtagligt i norra Indien. Sydindierna är mer vana vid engelska, de talar oftare engelska sinsemellan och med nordindier. Dessutom ställer ibland populistiska politiker krav på att man inte ska få undervisa på engelska i skolorna. Detta har emellertid hittills inte genomförts.

Ingegerd är även ordförande i Svensk-indiska föreningen i Bangalore. Föreningen startades för drygt ett år sedan och ordnar svenska aktiviteter som Luciatåg och Valborgsfest. Ett problem är att föreningen har svårt att nå ut till alla de svenskar som de vet finns i Bangalore och i södra Indien. Svenska ambassaden i Delhi vill inte lämna ut några adresslistor.

Att hålla kontakt med det svenska har förblivit viktigt för Ingegerd - även om hon blivit "indifierad" under de dryga tjugo år som gått.

GLÖM EJ ATT MEDDELA ÄNDRAD E-POSTADRESS!

Detta måste man göra själv, operatörerna gör det aldrig, oavsett vad de säger!

Nr 3 2008

Utkommer 5 gånger per år
Fjortonde årgången

DIWALI

Svensk-Indiska Föreningens så populära **Diwalifest** kommer i år att äga rum **den 4 oktober** på Hotell Hilton, Slussen. Festen kommer att gå av stapeln på samma sätt som tidigare, men inte desto mindre kommer den att förnyas. Så boka redan nu kvällen den 4 oktober i almanackan.

Alla, även de som inte är medlemmar i föreningen, är välkomna!

Bli medlem i Svensk-Indiska Föreningen! Sker enklast genom insättning av 150 kr (gäller för två personer) på postgiro 35 57 39-4. För studenter är avgiften 100 kr. Uppge även e-postadress.

<http://www.indien.nu>

INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

”VÅR STÖRSTA UPPGIFT ÄR ATT SKAPA TILLVÄXT”

Hur kan vi fördela tillväxtens fördelar om vi inte har någon tillväxt? Hur kan vi fördela välstånd om vi inte har något välstånd? Så, vår första uppgift är att skapa tillväxt. Jag är mycket störd över att vissa politiker rynkar på näsan åt tillväxt.

Fördelningen av rikedom blir mer skev. Varför? Jordbrukets andel av GDP är 18 % och växer med endast 2,6 % medan industri och service växer med 9-10%. Svaret är alltså att jordbrukarna måste få bättre betalt, men också att få fler människor som nu är beroende av jordbruk att gå över till andra sysslor. 60% av Indiens befolkning är beroende av jordbruk. Så länge som 60% av befolkningen är beroende av jordbruket som samtidigt krymper, är det inte möjligt att minska klyftorna.

Industrin kommer knappast att kunna skapa särskilt många fler arbetstillfällen, även om dess andel växer. I stället måste vi satsa på service.

Indiens ekonomi domineras av service, 55%, jordbruk 18%, resten, 27% är industri.

Ur ett tal av finansminister P. Chidambaram vid India Today Conclave den 15 mars 2008.

INDIEN - ASIATISK STORMAKT

Detta var ämnet för ett föredrag av professor Bo Huldt, Försvarshögskolan, som hölls i samband med mötet mellan Svensk-Indiska Föreningen och Vänskapsföreningen för Indien i Sveriges Riksdag den 15 april (se Nyhetsbrev 2/2008).

Professor Huldt konstaterade att Kina och Indien nu är länder på uppgång. Den största ekonomin idag är USA, följd av Japan. Därefter kommer Kina, som är på uppgång. Sedan kommer England, Tyskland och Frankrike, vilka alla tre är stadda i nedgång. Här finns också det stora frågetecknet Ryssland, vars riktning är osäker. I nästa steg finns Indien, som är på uppgång, och Brasilien.

Den troligaste prognosen för år 2020 är att USA och Kina är världens två ledande ekonomier, följda av Japan. Därefter kommer Indien, fortfarande på uppgång. Sedan England, Tyskland och Frankrike som befinner sig i nedgång. Ryssland ligger nog kvar här, men i klar nedgång. Sist återfinns Brasilien på samma plats som tidigare, möjligen följt av Sydafrika.

Från 1700-talets början och framåt har Europa härjats av krig med 20 - 40 års mellanrum, då de fem ledande europeiska makterna Preussen/Tyskland, England, Frankrike, Österrike/Ungern och Ryssland gjorde upp med varandra. Detta mönster bröts i slutet av 1980-talet då det kalla kriget tog slut utan något nytt storkrig. EU är en stark fredsfaktor, som trots nationella fobier har goda utsikter att förhindra nya krig i Europa. Det gamla mönstret är brutet, en ny umgängetsform har bildats.

Så är dock inte fallet i Asien. Här finns polerna Ryssland, Kina, USA, Indien och Japan, med ”småmakterna” Pakistan, Korea och Indonesien. Här finns inget EU, här gäller fortfarande det gamla europeiska mönstret. Indiens plats är lite osäker. Indien håller på att minska sitt beroende av Ryssland, USA vill gärna få in Indien i ett provästligt läger, gärna som en demokratisk motvikt till Kina. Därför erbjuder USA vapenköp till förmånliga villkor och även ett avtal om civilt nukleärt samarbete, detta trots att Indien inte har skrivit på provstoppsavtalet. Men indierna vet sitt värde och vill inte sälja sig för billigt.

Kina rustar upp, inte minst för att omöjliggöra ett amerikanskt ingripande vid en eventuell konflikt med Taiwan. Professor Huldt tror inte på några storkrig i Asien. Visserligen rustar kineserna i Tibet och aktualiserar med jämna mellanrum sitt krav på den indiska delstaten Arunachal Pradesh, men han tror inte att de ännu en gång kommer att välla in i Indien.

JÄTTEGRODA I DAGENS NYHETER

Den 9 april har DN em helsida med rubriken ”Risk för riskris i Indien”. Artikeln handlar om de stigande livsmedelspriserna, och vad de kan innebära för Indien. I artikeln konstateras att priserna på vissa baslivsmedel har stigit med 40 % på ett år i de fyra största städerna.

För ett år sedan tog livsmedelshandlaren Mohammad Sadulla 10 Rs, motsvarande 60 kr, för ett kilo basmatiris, nu har det stigit med 30 %.

Ovanför artikeln finns ett stort, färggrant diagram som visar priser på olika livsmedel i Indien. År 2008 kostar ett kilo ris 108 kr i Delhi, ett kilo vete 78 kr, socker 108 och ett kilo mjölk 120 kr.

Hembiträdet Geetha Venkatesh, som intervjuas i artikeln, tjänar 650 kr i månaden, så är det naturligtvis kris. Om hon köper 6 kg (ungefär 6 liter) mjölk i månaden så är *hela* hennes lön spenderad.

Men stopp ett tag! Är det inte någonting lurrt med siffrorna? Jo, Mohammed Sadulla tar 10 Rs för riset, detta motsvarar 60 kr, uppges det i artikeln. Och kostar verkligen en liter mjölk 108 svenska kronor? Det skulle motsvara c:a 648 rupier?

Tja, det är kanske de ekonomiska reformerna, marknadskrafterna eller globaliseringen som gör det?

Men nej, svaret får man under diagrammet, där det står att växelkursen är sex svenska kronor på en indisk rupie. Sanningen är ju att det är tvärtom! Det går sex indiska rupier på en krona. Diagrammet är alltså helt galet, likaså rispriset i artikeln.

Nyhetsbrevet försökte kontakta DN:s ekonomiredaktion utan resultat. Dagen efter infördes en pytteliten rättelse. Men även om man inte känner till livsmedelspriserna i Indien, så borde DN:s redaktion ha reagerat på de uppenbart galna siffrorna - för att inte tala om journalisten, Lisa Bjerre, som påstås vistas i Bangalore. Har hon verkligen betalat 648 Rs för en liter mjölk?

Vad kallas detta för? Slarvig journalistik!

Fler grodor: se sid 4

Bokrecension:

UNDERHÅLLANDE OM GANDHI

Zac O'Yeah: **Mahatma! Eller konsten att vända världen uppochner.** Ordfront., Stockholm 2008. ISBN 798 91 7037 205 6.

Zac O'Yeah har gjort det igen! Skrivit en lättläst och underhållande bok. Detta är ingen dålig prestation med tanke på ämnets komplexitet: Mahatma Gandhi. Det var från början tänkt att bli ett häfte som skulle användas i skolor och på stadsbibliotek, men när arbetet var slutfört så var resultatet en tegelsten på 548 sidor!

Men varför anses det då så svårt, eller våghalsigt, att skriva en biografi över Mahatma Gandhi? Detta är något som påstås dels av författaren själv, dels i andra recensioner av denna bok. Jo, därför att Gandhi var så typiskt traditionellt indisk.

Han hade aldrig någon officiell position i Indien, utan han ledde sin rörelse helt och hållet med hjälp av sina personliga egenskaper. Han anspelade på traditionella indiska företeelser, som t.ex. att en persons moraliska och andliga status har ett direkt inflytande på omgivningen, att sanningen har en inneboende kraft och att det rätta alltid till slut segrar. Alla dessa traditionella indiska åsikter moderniserade han och vidareutvecklade samt tillämpade dem främst mot Englands koloniala närvaro i Indien. Ofta när Gandhis anhängare inte följde hans väg utan t.ex. hemföll till våld, ansåg Mahatma Gandhi att det åtminstone delvis berodde på brister hos honom själv. Alla dessa indiska åsikter är tämligen okända i Väst, och tyvärr förklarar inte Zac O'Yeah dem i sin bok, även om han någon gång snuddar vid ämnet.

Efter att ha läst boken konstaterade jag att boken underhållit och roat mig, men hur mycket nytt fick jag egentligen reda på? Inte mycket, bortsett från en och annan pikant detalj om Mahatma Gandhis matvanor, hans experiment med askes och kontroll av sexualdriften och liknande. De intressantaste analyserna står andra personer för, t.ex. den indiske psykologen Sudhir Kakar., författaren V. Geetha, teaterregissören och aktivisten Prasanna m.fl. Detta är faktiskt synd. Mahatma Gandhi har haft flera viktiga efterföljare, som har försökt tillämpa hans icke-våldsprincip, t.ex. Martin Luther King, ANC i Sydafrika (fram till Sharpevillemassakern), och just nu Dalai Lama samt i viss mån Aung San Suu Kyi och munkarna i Burma. Just därför vore det på sin plats med en diskussion om metodens vidareutveckling och anpassning till olika situationer. I stället ägnar sig Zac O'Yeah flera sidor i slutet av boken åt att ondgöra sig över Indiens nya ekonomiska politik och ökade tillväxt. "...det är en vådlig väg man ger sig in på om man försöker skapa 'jämlighet' genom att sälja en västerländsk livsstil till Asiens nyrika, i stället för att acceptera att det långsiktigt fungerande botemedlet mot ojämlikhet vore en allmän och definitiv sänkning av levnadsstandarden" (sid 514). Vad betyder detta? Vems levnadsstandard är det som skall sänkas - och varför?

Men inte desto mindre är boken läsvärd och Zac O'Yeah har gjort en prestation.

SVINDLANDE SIFFROR

Varje dag köper indierna:

- 2.500 bilar
- 10.000 motorcyklar
- 25.000 vespor
- 75.000 par jeans
- 35.000 mobiltelefoner
- 230.000 nya telefonabonnemang
- 14.000 datorer
- 4.500 tvättmaskiner
- 1 miljon biobiljetter
- 75.000 flygbiljetter
- 25.000 färg-TV-apparater
- 10.000 kylskåp
- 1 miljon flaskor öl

Varje dag! Visst kliar det i fingrarna, men för att göra vad?

1. Belägga alltihop med moms
2. Tvärförbjuda alltihop
3. Införa begränsningar och tillståndsgivning (många nya jobb...)
4. Flytta till Indien och ta del av framtiden.

Siffrorna är hämtade ur ett föredrag som f.d. kabinettssekreteraren på indiska UD Krishnan Srinivasan höll i Uppsala den 10 april. Det verkar som om han i sin tur hämtat siffrorna från den amerikanska tidskriften *Foreign Affairs*.

Detta nummer av Nyhetsbrevet, som endast distribueras via e-post, ges ut till 1.445 mottagare. Därtill kommer de som själva letar upp Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.

**GLÖM EJ ATT MEDDELA
ÄNDRAD E-POSTADRESS!**

KVALITETSRESATILL RAJASTHAN OCH KERALA

9 - 29 oktober 2008; 6 - 26 november 2008; 8 - 28 januari 2009

Program: Neemrana Fort - Jaipur - Ranthambore naturreservat - Agra - Delhi - Trivandrum - Kovalam - Kovalam-Allepey med husbåt 2 nätter - Periyar - Cochin.

Vi ser de två delstater som är mest omtyckta av svenskar, vi bor på 4- och 5-stjärniga hotell. Naturbad, tillfälle till ayurvediska behandlingar. Lugnt tempo. Vi anländer till Delhi och reser hem från Bombay med Jet Airways, ett indiskt kvalitetsflygbolag.

Reseledare: David Ståhl, Nyhetsbrevets redaktör.

Pris: 43.390 kr

Information: Flygresebyrån, Malmö, tel 040-98 74 00 <http://www.flygmaklarna.se/indien>

SÄKERHETSLÄGET I SYDASIEN

Vid en första titt på Sydasien kan säkerhetsläget verka skakigt: Inbördeskrig på Sri Lanka; kärnvapen i Indien och Pakistan, som länge bråkade om områden i Kashmir; islamister och militärer med politiska ambitioner i både Bangladesh och Pakistan; Pashtunska talibaner som strävar efter makten med vapen i hand i Afghanistan; maoister som snart kommer att bilda regering i Nepal, förmodligen med starkt stöd av Kina, som varit Indiens rival om gränsområden i Himalaya sedan länge.

Men trots allt detta är läget lugnt, säkerheten hög och framtidsprognoserna goda för säkerheten i Sydasien.

Paradoxen presenterades av Krishnan Srinivasan, bl.a. för detta kabinettssekreterare på UD i New Delhi, när han den 12 maj talade om "India and the security environment in South Asia", vid ett möte arrangerat av Svensk-indiska föreningen.

Viktigaste komponenten i spelet om Sydasien är förstås Indien, tack vare sin mittposition, storlek, tillväxt och demokrati. Indiens huvudmål är stabilitet och världsstatus. En världsstatus som inte bygger på dominans över grannländer, utan på finkänslig diplomati, som ibland kan te sig lite väl opportunistiskt försiktig. Indien höjer inte rösten i förmanande tonfall - allt för att inte reta upp grannar, allt för stabiliteten.

Bristen på pekpinnar har också en historisk förklaring, menade Srinivasan: efter århundraden av kolonialt utnyttjande vet man hur det känns när främmande makter förklarar hur ett land bäst ska skötas.

Därför kan Indiens utrikespolitik verka mer pragmatisk än ideologisk: Okej, säger New Delhi, vi gillar inte regimen i Burma, men den står för stabilitet och motverkar ett annars förmodat kaos när rivalitet bryter ut mellan olika folkgrupper (som kan spilla över i nordöstra Indien).

- Indien har inte kärnvapen för avskräckning utan för världsstatus. Pakistans kärnvapen däremot är en reaktion på Indiens innehav och ska verka avskräckande. Jag är trots allt nukleär optimist: jag gillar inte vapnen, men jag tror att de avvärjt stora konventionella krig i Sydasien och resten av världen ända sedan andra världskriget, sa Krishnan Srinivasan.

Avspänningen mellan Indien och Pakistan har kommit långt. Det är en enorm skillnad mot för bara några år sedan. Idag reser betydligt fler över gränsen, bland annat med två reguljära internationella tåglinjer, länderna möts regelbundet i cricketmatcher och tonläget hos de högsta ledarna har förbytts från beskyllningar och hätska ord till försonande och milda formuleringar. Till exempel anklagar inte längre Indien automatiskt Pakistan när terrorister smäller en bomb i Indien.

- I framtiden ser jag ökat ekonomiskt samarbete, inte militära sammanstötningar i Sydasien.

- Ingen pratar längre om överbefolkning. Och det är inte så konstigt. Indiens befolkningsökning har planat ut. Dessutom ser den demografiska sammansättningen bra ut. Idag har Kina 230 miljoner fler invånare i arbetsför ålder, 15-65 år, än Indien. År 2050 är förhållandet det omvända. Då har Indien 230 miljoner fler mellan 15 och 65. Och det är bra för Indien.

- Per J. Andersson

Skylt på damtoaletten på en av Reliance Petroleums bensinstationer på vägen mellan Jaipur och Delhi.

<http://www.indien.nu>
<http://www.indianembassy.se>
<http://www.hindustantimes.com>
<http://www.timesnow.tv>
<http://www.pilgrimsbooks.com>

LITEN GRODA I SVENSKA DAGBLADET

Den 4 maj har skriver SvD:s Karin Lundbäck en utmärkt artikel med ämnet "Kashmir vill med på tillväxttåget". Hon har rest i Kashmir och talat med folk och lagt märke till att de flesta nu är innerligt trötta på oroligheterna och att man i stället vill hänga på det indiska tillväxttåget. Hon beskriver också på ett roligt sätt hur hon skall åka linbana då Jammu & Kashmirs chefsminister med sällskap plötsligt dyker upp. Karin Lundbäck får en kabin med en soldat utrustad med en kulspruta, och hon känner sig som om hon vore med i en James Bond-film.

Men mitt i artikeln kommer dert: "...Jammu-Kashmir, delstaten som nästan orsakat kärnvapenkrig mellan Indien och Pakistan."

Förmodligen syftar Karin Lundbäck på året s.k. Kargilkriget sommaren 1999. Men sanningen är att Indien och Pakistan var långt från ett kärnvapenkrig! Risken för ett stort krig mellan länderna, samt för ett kärnvapenkrig (vilket inte är samma sak) analyserades i Nyhetsbrev 3/2002. Där framgick att risken för ett kärnvapenkrig är ganska liten.

Men varför skriver då Karin Lundbäck som hon gör? Troligheten av en slentrian. Båda länderna har sprängt atombomber. Då hör det till att de omnämns som "kärnvapenmakter" och att man skall vara rädd för kärnvapenkrig. Detta trots att det är högst tveksamt hur pass operationella deras kärnvapen är.

GAMMALDAGS GRODA AV KAUPTHING BANK

Tidskriften Kaupthing (april 1/2008) finns en artikel av Johanna Möllerström med titeln "Världens tredje största ekonomi" som handlar om Indiens ekonomiska utveckling samt om intryck från en investeringsresa som Kaupthing bank anordnade i mitten av mars. En bra artikel, men så kommer det: "Det kändes på något sätt lite typiskt att sitta i en buss som stått fast i en bilkö i över två timmar på grund av en felplacerad ko..."

Nyhetsbrevets redaktör var inte med på resan, men han kan garantera att bilkön inte berodde på att det stod en ko på vägen! Detta är en gammaldags svensk skröna, som vi trodde hade förvisats till skräppublicationshögen!